

ויבאו אל יעקב אביהם ארצה בגען
ויגידו לו את כל הקרים אתם לאמור
דבר האיש אדי הארץ אתנו קשות וידן
אתנו כמרגלים את הארץ ונאמר אליו
כtems אחנו לא היינו מרגלים שטים עשר
אחנו אחים בני אבינו האחד איןנו
והקטן היום את אבינו בארץ בגען
ויאמר אלינו האיש אדי הארץ בזאת
אדע כי כtems אתם אחיכם האחד התייחו
את ואת רעבון בתיכם קחו ולכו והביאו
את אחיכם הקטן אחי ואדעת כי לא
מרגלים אתם כי כtems אתם את אחיכם
אתם לכם ואת הארץ תשחררו וייה הם
מריקים שקייהם והנה איש צור-פסוף בשקו
בשקו יראו את צדריות כספייהם המה
وابיהם ויראו את אל אביו לאמור יעקב
אינו ואת בנים תקחו עליה היו
כלשה יאמר ראובן אל אביו לאמור את
יעז'י בני תמיות אם לא אבינו אליך תנזה
אתו על ידי ואני אשיבנו אליך ויאמר
לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא
לבדו נישאר וקראהו אסונ' בדרך אשר
תכלו בה והורדתם את עיבתך בינו
שאולה

ויבאו אל יעקב אביהם ארצה בגען
ויגידו לו את כל הקרים אתם לאמור
דבר האיש אדי הארץ אתנו קשות
ויתנו אתנו כמרגלים את הארץ: ונאמר
אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים:
שטים עשר אנחנו אחים בני אבינו
האחד איןנו והקטן מיום את אבינו
באארץ בגען: ויאמר אלינו האיש אדי
הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם
האחד פניו אתי ואת-רעבון בתיכם
קחו ולכו והביאו את אחיכם הקטן
אליך ואדעת כי לא מרגלים אתם כי
כנים אתם את אחיכם אתנו لكم
ואת הארץ תשחרר: ויהי הם מריקים
שקייהם והנה איש צור-פסוף בשקו
ויראו את צדריות כספייהם המה
وابיהם ויראו את אל אביהם יעקב
אביהם אתי שפלהם יוסף איןנו
ושמעון איןנו ואת-בניינו תקחו עליה
כלנה: ויאמר ראובן אל אביו לאמור
את-שני בני תמיות אם לא אבינו
אליך תנזה אותו עליך ואני אשיבנו
כיה-אחיו מת והוא לבזו נשאר וקראהו
אסון בךך אשר תלכובת יהונדקם
את-шибתך ביגון שאולה:

